


Ody Neisingh &  
Marieke Visser

Mama  
is Minister-  
President



met illustraties van  
Nadia Meezen

ROSE STORIES

© 2021 ROSE stories

**Tekst** Ody Neisingh & Marieke Visser

**Illustraties** Nadia Meezen

**Redactie** Inge Marleen Swinkels

**Eindredactie** Irwan Droog

**Vormgeving cover** Nadia Meezen

**Vormgeving** Mat-Zet bv, Huizen

**Drukwerk** Drukkerij Patria

ISBN 9789083063669

NUR 282

Eerste druk februari 2021

Tweede druk april 2021

Derde druk december 2021

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van ROSE stories, Beethovenstraat 32-1, 1077 JH Amsterdam.

## Hoofdstuk 1

# Geen zin

Zul je net zien, zijn de hagelslag én de chocopasta op vandaag. Het is maandag en Adam moet naar school. Maar hij heeft echt helemaal geen zin. Want vandaag gaan ze het in de klas hebben over talent. En laat dat nou net iets zijn wat Adam niet heeft. Normaal gesproken vindt hij school best leuk, hoor. Maar vandaag dus niet.

Adam trekt de deur achter zich dicht en loopt de straat uit. Hij probeert met zijn voeten de randen van de stoeptegels net niet te raken. Dat brengt altijd geluk. En geluk kan hij vandaag best gebruiken.

Gelukkig, daar is Kaat! Kaat woont bij hem in de straat, in het witte huis op de hoek. Iedere dag

Partij  
voor de  
Planten

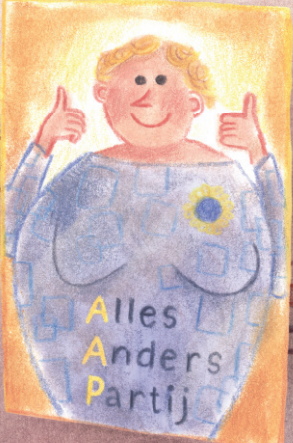
meer van  
~~HETZELFDE~~



VOOR  
HAAR



Alles  
Anders  
Partij



KIES MIJ



STEM OP



lopen Adam en Kaat samen naar school. Kaat is nergens bang voor. Die durft aan te bellen bij de boze buurman en dan heel hard weg te rennen. Die durft over het geheime weggetje door de bosjes onder de grote brug door te lopen. Die durft aan grote mensen te vragen of ze voor mag bij de bakker. Ook als ze nog lang niet aan de beurt is. Kaat hoeft niet bang te zijn voor vandaag, zij heeft alleen maar talent.

Lara, de grote zus van Kaat, slentert een paar meter achter ze. Dromerig staart ze voor zich uit. Haar haren hangen voor haar ogen als een soort gordijntje. Lara is een beetje raar. Ze zegt nooit iets als ze naar school lopen. Echt nooit.

Zou ze verliefd zijn? denkt Adam. Maar heel vrolijk of opgewekt ziet ze er nou ook weer niet uit. En verkering krijg je niet door elke middag en elke avond in je eentje op je kamer boeken te zitten lezen. Of achter de laptop te zitten.

‘Hey, Lara,’ roept Adam naar achteren, ‘hoe gaat het met de eindmusical?’

‘Weet ik veel,’ antwoordt Lara.

Bij de deur van het klaslokaal geeft meester Dirk de kinderen zoals elke ochtend een stevige hand. En dan knikt hij er even bij. Als een koning die zijn onderdanen groet. De meester werkt al meer dan veertig jaar op de Graaf Mauritschool.

En het grappige is dat Adams moeder vroeger ook les heeft gehad van meester Dirk.

‘We gaan het vandaag hebben over talenten en beroepen,’ zegt meester Dirk plechtig. ‘Iedereen heeft een talent. Dat is iets waar je heel goed in bent. Waar je eigenlijk heel weinig moeite voor hoeft te doen. Weten jullie wat je eigen talent is?’

De klas is even stil. Adam denkt weer diep na over wat hij kan. Is hij wel ergens echt goed in? Zijn maag krimpt ineen. Straks heeft hij helemaal geen talent en krijgt hij het ook nooit. Zijn gedachten worden verstoord door de meester.

‘Kaat?’

‘Ik kan goed voetballen,’ zegt Kaat. Meester Dirk steekt zijn duim naar haar op.

‘Ik kan dieren rustig maken,’ zegt Ruben.

‘Ik kan goed taarten bakken,’ zegt Ayoub. ‘En wat is jouw talent dan, meester?’ vraagt hij erachteraan. Adam begint al een beetje te grinniken. Als Ayoub iets zegt, is het bijna altijd grappig. ‘Ik kan het wel raden, hoor! Heel hard roepen dat we stil moeten zijn. Of precies kunnen zien wie zijn handen niet heeft gewassen na het plassen. Of eh...’

De meester kijkt streng naar Ayoub, maar moet zelf ook lachen. Dat zie je dan aan zijn ogen, niet aan zijn mond, want die blijft altijd streng. Zijn



brilletje zakt een stukje naar beneden op zijn neus.

En dan gebeurt dat waar Adam al bang voor was, de meester kijkt hem aan. Daar zul je het hebben. De Vraag. Adam doet net alsof hij iets zoekt in zijn laatje.

‘Wat kan jij goed, Adam?’

Adam voelt zijn nek warm worden, zijn ogen prikken. Hij kijkt uit het raam, haalt zijn schouders op en zegt: ‘Ach, ik kan bijna alles best goed.’

‘Kijk! Dat zijn nog eens talenten, Adam! Zie je, zo heeft iedereen wel een talent.’

Fieuw, gelukt.